RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 10.477 van 8 mei 2014
in de zaak A. 212.171/VII-39.092.

In zake : Carine DE BLANGER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Noël Devos en Guido Van den Eynde
kantoor houdend te 2440 Geel
Diestseweg 155
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING (RIZIV)

Het cassatieberoep, ingesteld op 10 april 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de nederlandstalige Kamer van beroep, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle (DGEC) van het RIZIV, van 10 maart 2014, waarbij het beroep van Carine De Blanger tegen de beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 17 januari 2013, ontvankelijk doch enkel gegrond wordt verklaard met betrekking tot de administratieve geldboete.

Het administratief dossier is op 18 april 2014 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Het eerste middel is geput uit de schending van de artikelen 18 §1 en 19 §2 van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het

Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.
“Doordat de Kamer van Beroep ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV de beslissing van de Kamer van Eerste Aanleg bij de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van 17 januari 2013 niet geheel vernietigde, hoewel verzoekster niet regelmatig werd opgeroepen nu de oproeping niet minstens één maand voor zittingsdatum werd verzonden en de Kamer van Eerste Aanleg zich aldus niet rechtsgeldig kon uitspreken over het geschil in afwezigheid van verzoekster.”

In het tweede middel wordt de schending ingeroepen van artikel 14.5 van het Internationaal Verdrag van 19 december 1966 inzake burgerrechten en politieke rechten (BUPO) en artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) waarin het recht van eenieder op een eerlijk proces verankerd is en artikel 2 van het zevende aanvullend protocol bij het EVRM, dat is geratificeerd door België op 13 april 2012.
“Doordat de Nederlandstalige Kamer van Beroep ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV in haar beslissing van 10 maart 2014 de beslissing van de Kamer van Eerste Aanleg bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van 17 januari 2013 niet geheel vernietigde, hoewel verzoekster voorafgaand aan deze beslissing niet op regelmatige wijze werd opgeroepen en zich aldus niet kon verdedigen, waardoor haar recht op een dubbele aanleg en een eerlijk proces werden geschonden.”

Het derde middel is geput uit de schending van artikel 149 van de Grondwet en het rechtszekerheidsbeginsel, het beginsel van behoorlijke rechtsbedeling als algemeen rechtsbeginsel, alsmede het gelijkheidsbeginsel en artikel 10 en 11 van de Grondwet.
“Doordat in de bestreden beslissing van 10 maart 2014 van de Nederlandstalige Kamer van Beroep ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV wordt geoordeeld dat hoewel het Procedurereglement, KB van 9 mei 2008, in een minimumtermijn voor de oproeping voorziet, het niet respecteren van deze termijn op geen enkele manier wordt gesanctioneerd.”

Deze drie middelen zijn niet gericht tegen de jurisdictionele bestreden

beslissing maar tegen deze welke in eerste aanleg werd uitgesproken. Ingevolge de devolutieve kracht van het hoger beroep heeft de Kamer van beroep, zoals overigens gesteld in de bestreden beslissing, de zaak opnieuw behandeld. Het middel kan niet tot cassatie leiden.

BESLISSING

1. Het cassatieberoep is niet toelaatbaar.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, te Brussel uitgesproken, op acht mei tweeduizend veertien, door :

Eric Brewaeys, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Bart Tettelin, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Bart Tettelin **Eric Brewaeys**